

Juridiska avdelningen/MRa

30.12.1977

Opastinsilta 7 00520 HELSINKI
Semaförbron HELSINGFORS 52

Puhelin 1511
Telefon

... Till arbetspensionsanstalterna

LAG OM TRYGGANDE AV DEN EKONOMISKA UTVECKLINGEN

För reglering av pris- och kostnadsstegringen och förbättring av produktionens internationella konkurrenskraft i fråga om priserna samt för stimulering av sysselsättningen har riksdagen vid tredje behandlingen 22.12.1977 efter att lagförslaget förklarats som brådskande antagit lagen om tryggnad av den ekonomiska utvecklingen eller den s.k. maktlagen, med vilken statsrådet tillförsäkras nödiga fullmakter för stabilisering av pris- och kostnadsutvecklingen. Lagen fastställdes vid föredragning för republikens president 30.12.1977.

Stabiliseringen berör även pensionsinkomster. Härmed stadgas i lagens 3 §, att i de till det s.k. APL-indexet bundna pensionerna och med dem jämförbara ersättningar erläggs inte förskottsjustering vid juli månads början 1978, utan indexförhöjningarna genomförs först från början av år 1979. Vid 1978 års ingång förhöjs pensionerna på det sätt den nuvarande lagstiftningen förutsätter.

Statsrådet äger rätt att bestämma, att i lagen om pension för arbetstagare och i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden avsedda försäkringspremier för år 1978 skall sänkas med en procentenhet. Sänkningen berör inte försäkringspremier i enlighet med lagen om pension för företagare och lagen om pension för lantbruksföretagare. Statsrådet samt social- och hälsovårdsministeriet kommer på grundval av detta lagrum att utfärda noggrannare bestämmelser om sänkningen och om det praktiska förverkligandet av amorteringen av det ansvarighetsunderskott som följer av sänkningen.

Ränta som uppbärs i gäldförhållande begränsas till det belopp, som högst uppbärs av under offentlig tillsyn stående penninginrättningar och försäkringsanstalter. Stadgandet berör även dröjsmålsräntor och andra därmed jämförbara prestationer. Enligt inofficiell uppgift från Finlands Bank kommer övre gränsen för dröjsmålsränta att vara 16 procent. På dröjsmålsräntan för arbetspensionernas försäkringspremier inverkar maktlagen dock inte, och räntans maximibelopp är, såsom meddelats i cirkulär 23/77, från 1978 års början 14,25 procent.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

BILAGOR

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om tryggnad av den ekonomiska utvecklingen Lagen om tryggnad av den ekonomiska utvecklingen

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om tryggande av den ekonomiska utvecklingen.

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.

Regeringen fattade i juni 1977 ett beslut om målen och riktlinjerna för en ekonomisk jämviktpolitik på medellång sikt. Samtidigt fattades också på grundval av prognoser som gällde den ekonomiska utvecklingen under åren 1977 och 1978 beslut om åtgärder för stimulering av ekonomin och sysselsättningen. Redan när dessa beslut fattades, framhölls, att den ekonomiska utvecklingen kan komma att t.o.m. betydligt avvika från den trend som på våren redde sig sannolikast. De prognoser som uppgjordes när statsverkspropositionen för år 1978 utarbetades visade mycket riktigt, att den ekonomiska utvecklingen både under innevarande år och under nästa år framstår som klart svagare än vad som förutspåddes i juni i år. De färskaste bedömningarna tyder på, att utvecklingen kan komma att bli ännu något svagare än vad som emotsågs i september.

Regeringen har konstaterat, att nya snabba åtgärder behövs för att den ekonomiska utvecklingen under nästa år skall kunna styras i en mera gynnsam riktning. Regeringen har till riktlinje för sitt handlande valt att för en bestämd tid hejda prisstegringen och de nominella inkomsterna och att steg för steg öka den inhemska efterfrågan. Hemhushållens köpkraft

kommer i mån av möjlighet att ökas utom genom redan beslutade lättnader i inkomstskatten och inkomstöverföringar även genom att de försäkrades sjukförsäkringsavgifter och folkpensionspremier sänks. Den huvudsakliga riktlinjen för handlandet då det gäller att hejda pris- och kostnadsutvecklingen kompletteras med åtgärder som gäller stödjande av företagarverksamhet, sysselsättning av ungdomar, inkomstbeskattningen, penningpolitik, statens och kommunernas investeringar samt bostadsproduktionen.

Regeringen vill genom den riktlinje den har valt för sitt handlande kännbart bromsa upp stegringen av priser och kostnader samt kännbart stärka produktionens konkurrensförmåga, vilket utgör en förutsättning för att sysselsättningsläget skall kunna förbättras. Denna handlingslinje överensstämmer alltså med den som regeringen antog i juni 1977.

Den handlingslinje som har valts kan förverkligas endast om statsrådet har tillräckliga fullmakter att hejda pris- och kostnadsutvecklingen. Föreslås att erforderliga fullmakter beviljas i enlighet med denna regeringsproposition.

ALLMÄN MOTIVERING.

1. Propositionens samhälleliga betydelse.

Regeringen fattade i juni 1977 på basen av en bedömning av olika alternativ ett beslut om målen och riktlinjerna för en ekonomisk jämviktpolitik på medellång sikt. Samtidigt fattades också, i belysning av prognoser för

den ekonomiska utvecklingen under åren 1977 och 1978, beslut om åtgärder i syfte att stimulera ekonomin och sysselsättningen inom den ram som ovan nämnda riktlinjer anger. Redan när besluten fattades, framhölls, att den ekonomiska utvecklingen kan komma att t.o.m. betydligt avvika från den trend som då tedde sig mest sannolik. Regeringen ombesörde där-

för en uppföljning av dem, ekonomiska utvecklingen och av genomförande av det program som antagits.

Största delen av de åtgärder som anges i det program som antogs i juni 1977 har intagits i propositionen angående en andra tilläggsbudget för innevarande år och i statsverkspropositionen för år 1978. De beslut om valutakurserna, räntefoten, prispolitiken och lantbruksinkomsten som fattades vid månadsskiftet augusti—september i år gjordes i överensstämmelse med riktlinjen för stimulans och jämvikt.

De prognoser som uppgjordes när statsverkspropositionen för år 1978 definitivt utformades visade, att den ekonomisk utvecklingen både under innevarande år och under nästa år framstår som klart svagare än vad som förutspåddes i juni i år. De färskaste bedömningarna tyder på att utvecklingen kan komma att bli ännu något svagare än vad som emotsågs i september.

Framför allt i de marknadshushållningsländer som är betydelsefulla med tanke på Finlands export, har konjunkturerna utvecklats på ett mera ogynnsamt sätt än väntat. Också inom exporten till Sovjetunionen kommer ökningen att bli långsammare under år 1978, om inte speciella åtgärder vidtas. Även om åtgärderna för stimulering av konjunkturutvecklingen skulle effektiveras i de mest betydelsefulla länderna är det osäkert, huruvida den utländska efterfrågan nämnvärt förmår stödja vår produktion ens fram till utgången av nästa år. Exporten av metall- och verkstadsindustrins produkter kommer snart rentav att börja avta. Exporten av skogsindustriprodukter kommer sannolikt också att ökas endast obetydligt, och det förefaller inte möjligt att öka lönsamheten tillräckligt genom att höja priserna.

Också den inhemska efterfrågan förblir svag. Företagens investeringar inskränks undan för undan till följd av osäkra utsikter när det gäller efterfrågan, ringa grad av utnyttjande av kapaciteten, dålig inkomstfinansiering och stor skuldsättning. Den privata konsumtionen kommer av allt att döma att vara återhållsam, åtminstone under första hälften av nästa år.

Uppbromsningen av exportökningen och svagheten i den inhemska efterfrågan leder, såvida speciella åtgärder inte vidtas, till att totalproduktionen i landet under nästa år sannolikt inte kommer att ökas med mer än högst ett par procent. Detta innebär, att produktionen inte genom de ekonomisk-politiska åtgärder som redan har beslutats kommer att

ökas så mycket att en ökning av den rådande arbetslösheten kan förebyggas.

Det är endast i fråga om den ekonomiska jämvikten i relationerna gentemot utlandet som utvecklingen har varit gynnsammare än vad som förutspåddes i juni i år. Att underskottet i bytesbalansen har minskats beror dock främst på att den ekonomiska aktiviteten inom landet är låg, och inte på att konkurrensläget skulle ha förbättrats permanent när det gäller produktion och export. Prisutvecklingen har överensstämt med bedömningarna.

Utvecklingen i fråga om sysselsättning, export, privat konsumtion och investeringar samt produktion håller tydligt på att avvika i negativ riktning från de mål som uppställdes i juni i år. Försämringen av förmågan att konkurrera om priser har upphört. Under rådande utsikter är det dock inte att vänta att kapaciteten i fråga om dylik konkurrens tydligt skall börja förbättras under nästa år, ehuru detta förutsattes i stimulansprogrammet och ehuru det vore nödvändigt för att huvudmålen i programmet skall nås.

Regeringen har konstaterat, att nya, snabba åtgärder behövs för att den ekonomiska utvecklingen under nästa år skall kunna ledas i en gynnsammare riktning. De huvudmål som uppställdes i juni består oförändrade, men åtgärderna för deras uppnående kommer att effektiveras.

Regeringen har till riktlinje för sitt handlande valt att stävja stegringen av priserna och de nominella inkomsterna och att steg för steg öka den inhemska efterfrågan. I fråga om löner och med dem jämförbara ersättningar strävar man till detta mål på basen av förhandling mellan arbetsmarknadsorganisationerna. Ändamålet är härvid att uppskjuta de överenskomna löneförhöjningarna till senare.

De löneuppgörelsen som har nåtts tidigare främjar inte under de förändrade förhållandena en utjämning och stimulering av den ekonomiska aktiviteten. Om man avstår från att öka de nominella inkomsterna och hindrar priserna att stiga, kan produktionens förmåga att konkurrera om priser förbättras och sysselsättningsläget påverkas på ett positivt sätt. Hushållens köpkraft kommer att stödjas, dels genom de lättnader i inkomstskatten och de inkomstöverföringar som redan har beslutats, dels genom att de försäkrades sjukförsäkringsavgifter och folkpensionspremier sänks. Denna åtgärd tillsammans med den inkomstskattelättnad som därtill skall genomföras kommer att öka de inkomster som står till hem-

hushållens förfogande med knappa 500 milj. mark.

Den riktlinje för handlandet som har valts gör det möjligt att kännbart bromsa upp stegringen av priser och kostnader samt att stärka produktionens konkurrensförmåga, vilket utgör en förutsättning för att sysselsättningsläget skall kunna förbättras. Denna riktlinje överensstämmer alltså med den ekonomisk-politiska riktlinje som regeringen antog i juni 1977. En uppbromsning av inflationen och den stabilisering av bytesbalansen som kan emotes, gör det möjligt att föra en lättare finans- och penningpolitik och att stimulera den inhemska efterfrågan under år 1978.

Det beräknas att den riktlinje som regeringen nu har valt för sitt handlande kommer att ha betydande positiva verkningar efter år 1978 såvida det blir möjligt att bibehålla en pris- och kostnadsutveckling, som också framdeles stöder konkurrensförmågan.

Den huvudsakliga riktlinjen för handlandet i fråga om nedfrysning av priser och kostnader kompletteras med åtgärder som gäller stöd- jande av företagarkerksamhet, sysselsättning av ungdomar, finanspolitik, statens och kommunernas investeringar, bostadsproduktion samt effektivisering av statens investeringsfunds och Utvecklingsfonden Ab:s verksamhet. De viktigaste åtgärderna för förbättrande av företagets konkurrensförmåga är slopandet av el-skatten till en del och sänkning av arbetspensionsavgifterna.

2. Ärendets beredning.

Programmet i fråga om målen och riktlinjerna för den utjämningspolitik som regeringen fattade beslut om i juni 1977 har följts upp inom statsrådets ekonomisk-politiska ministerutskott. Sedan de data som hade erhållits vid uppföljningen av den ekonomiska utvecklingen hade visat, att denna utveckling under innevarande och nästa år klart kommer att bli svagare än vad som förutspåddes i juni i år, utarbetades inom finansministeriet i samråd med vederbörande myndigheter ett förslag till erforderliga kompletterande stimulansåtgärder. Sedan det ekonomisk-politiska ministerutskottet hade behandlat det framlagda förslaget, har förhandlingar förts om detta mellan regeringen och de viktigaste intresseorganisationerna. Till den del det är fråga om löneavgöranden är utgångspunkten den, att dessa skulle grunda

sig på förhandlingar mellan arbetsmarknadsorganisationerna.

3. Propositionens organisatoriska verkningar.

Utgångspunkten vid uppgörandet av regeringens föreliggande proposition har varit den, att lagen regelmässigt kan verkställas med utnyttjande av nuvarande förvaltningsorganisation. Föreslås dock att statsrådet ges fristående fullmakter att bestämma, vilka myndigheter som skall ombesörja verkställigheten av denna lag och av bestämmelser som utfärdas med stöd av lagen. Likaså föreslås att statsrådet ges fullmakter att delegera sin befogenhet att i vissa enskilda fall bevilja undantag när det gäller en del kostnadsfaktorer, som har frusits ned med stöd av denna lag. Till den del lagens verkställighet ökar olika myndigheters uppgifter, är det meningen att de ökade uppgifterna främst skall skötas genom interna överföringar och omorganisering av uppgifterna.

4. Propositionens ekonomiska verkningar

4.1. Totalekonomiska verkningar

De av regeringen föreslagna åtgärderna innebär att inflationstakten dämpas och att företagets internationella konkurrensförmåga stärks. Åtgärderna inverkar positivt på den totala produktionen, bytesbalansen och sysselsättningen. De åtgärder som ingår i programmet stöder även utvecklingen av hushållens köpkraft.

4.2. Statsekonomiska verkningar

De föreslagna åtgärderna minskar intäkterna av inkomstkatten, omsättningsskatten, arbetsgivarens barnbidragsavgift och vissa acciser. Då pris- och lönestegringen nästa år blir mindre än vad som antogs vid beredningen av statsverkspropositionen, kan en del av de anslag som reserverats för konsumtionsutgifter och vissa överföringsutgifter lämnas outnyttjade. Totalt sett beräknas de föreslagna åtgärderna år 1978 öka underskottet i statens budgetushållning med ca 1 450 milj. mk, en summa som man har för avsikt att finansiera genom

att i större omfattning uppta inhemska och utländska lån.

De föreslagna sänkningarna av försäkrade personers sjukförsäkrings- och folkpensionsförsäkringspremie minskar med nästan 450 milj. mk de inkomster som inflyter till folkpensionsanstaltens fonder. Folkpensionsanstalten beräknas dock kunna sköta sina lagstadgade förpliktelser.

4.3. Kommunalekonomiska verkningar.

De föreslagna åtgärderna, som dämpar stegringen av de nominella inkomsterna, minskar ökningen av kommunernas intäkter. Å andra sidan blir kommunernas och kommunalförbundens avlöningsutgifter och övriga konsum-

tionsutgifter mindre än vad som annars hade varit fallet.

5. Lagstiftningsordning och ikraftträdande.

Propositionen innebär, att statsrådet beviljas mycket stora befogenheter. Regeringen anser därför, att lagförslaget borde behandlas som brädslande i den ordning som 67 § riksdagsordningen föreskriver.

Regeringens avsikt är, att lagen omedelbart efter det den stadfästs skulle träda i kraft, dock så, att redan en tidigare tidpunkt skulle vara den s.k. stoppdagen i fråga om vissa kostnadsfaktorer.

DETALJERAD MOTIVERING.

1 §. Regeringens proposition med förslag till lag om tryggnad av den ekonomiska utvecklingen är å ena sidan en undantagslag, genom vilken i vissa avseenden stadgas undantag beträffande vissa gällande avtal, och å andra sidan en fullmaktslag, genom vilken stadgas, att statsrådet erhåller erforderliga befogenheter att frysa ner vissa kostnadsfaktorer. I lagens 1 § anges de centrala mål, vilka man vill uppnå med stöd av lagen.

2 §. Regleringen av löner och andra ersättningar som betalas för arbete skulle komma i fråga endast i den omfattning som är nödvändig, för att ändringar i gällande arbets- och tjänstekollektivavtal, om vilka överenskommelse på basen av den s.k. säkerhetsklausulen träffas mellan arbetsmarknadens centralorganisationer, i sin helhet skulle genomföras på alla områden och nivåer, och för att även de kollektivavtal, som är i tur att förnyas före utgången av februari 1979, skulle kunna anpassas till arbetsmarknadens allmänna linje.

3 §. Utgångspunkten för en stabilisering av pensionsinkomsterna är, att det skulle bli möjligt att under lagens giltighetstid, eller från 1.1.1978, höja de vid det s.k. APL-indexet bundna pensionerna och de därmed jämställda ersättningarna på det sätt som den nuvarande lagstiftningen förutsätter. Följande höjning av ovan nämnda pensioner och övriga med dem jämställda ersättningar föreslås bli genomförd först räknat från ingången av år 1979 och inte från och med ingången av juli 1978.

Stadgandet gäller alla pensioner, vilka utbetalas på grund av arbets- och tjänsteförhållande samt företagaverksamhet, samt övriga pensioner och ersättningar, om vilka stadgats, bestämts eller avtalats, att de skall justeras enligt APL-indexet. Stadgandet skulle sålunda inte gälla pensioner och andra förmåner som avses i folkpensionslagen. I dessa fall skulle indexjusteringarna genomföras i enlighet med det nuvarande förfarandet.

I syfte att förbättra industrins konkurrenskraft föreslås därtill att den försäkringspremie som avses i lagarna om pension för arbetstagare (395/61) och om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) kunde sänkas med en procentenhet. Avsikten är att det ansvarighetsunderskott som sålunda uppstår skulle amorteras före utgången av år 1983. Sänkningen skulle inte beröra de försäkringspremier som erläggs enligt lagen om pension för företagare (468/69) och lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69).

4 §. I fråga om prisövervakningen förutsätter statsrådet, att industrins och handelns centralorganisationer avger en gemensam uppmaning enligt vilken deras medlemsorganisationer och medlemmar avhåller sig från att höja priser och avgifter ända till 31.8.1978. Man kan dock i allmänhet räkna med att accisförhöjningar och exceptionellt stora kostnadsstegringar, vilka föranleds av yttre orsaker, kommer att utgöra faktorer som verkar i höjande riktning. För den händelse, att ovan

avsedda återhållsamhet i fråga om prisförhöjningar inte är nog, föreslås stadganden som ger statsrådet befogenheter att skärpa prisövervakningen.

5 §. För att man i samband med lantbruksinkomstuppegörelsen i stället skulle beakta löntagarnas förlust på grund av att löneförhöjningarna uppskjuts, förutsätter statsrådet att lantbruksproducenternas centralorganisationer avger en skriftlig förbindelse om att den lantbruksinkomstuppegörelse som är avsedd att äga rum 1. 3. 1978 flyttas så att den sker i samband med uppgörelsen 1. 9. 1978. Förhandlingar om höstens uppgörelse förs med lantbruksproducenternas centralorganisationer i enlighet med det förslag till lag om inkomst av lantbruket som för närvarande är under behandling i riksdagen.

Då tidpunkten för lantbruksinkomstuppegörelsen inte kan flyttas enbart på avtalsväg, om en ny lag om inkomst av lantbruket stiftas under den tid denna lag är i kraft, föreslås att i denna lag stadgas om den tidpunkt då uppgörelsen skall träda i kraft.

I fråga om rotpriserna utgår regeringen från att statsrådet samt de organisationer som företräder skogsindustrin och skogsägarna sinsemellan på förhandlingsväg borde få till stånd en rekommendation för de rotpriser som skulle iaktas ända till utgången av avverkningsåret 1978/79 i fråga om barrtimmer, fanerbjörk, granmassaved, tallmassaved och lövmassaved. Om överenskommelse inte skulle nås före utgången av innevarande år, kunde statsrådet bestämma de rotpriser som skall iaktas under avverkningsåret 1978/79. Likaså kunde statsrådet bestämma riktpriserna i de fall att rekommendationen inte följts.

6 §. I fråga om hyrorna föreslås att hyresstopp stadgas för tiden mellan den 8 december 1977 och utgången av augusti 1978. Höjningar av hyrorna för bostäder i enlighet med den allmänna anvisning som statsrådet gav med stöd av hyreslagen (82/61) före denna lags ikraftträdande, skulle verkställas efter stoppet, alltså tidigast räknat från början av september 1978.

Hyra som fastställts genom beslut, som vunnit laga kraft under tiden mellan stoppdagen och dagen för lagens ikraftträdande, skulle likväl tillämpas endast för den tid lagen är i kraft. Däremot kunde högre hyra uppbäras först efter det att denna lag upphört att gälla i fråga om de i domstol anhängiga hyresjusteringsärenden vilka skulle avgöras under den tid denna lag är i kraft.

Vad ovan är sagt om hyror skulle även gälla vederlag för bostad som innehas på grundval av tjänsteförhållande. Statsrådet kunde likväl fastställa de grunder, enligt vilka lägenhetshyror i enskilda fall kunde höjas i fråga om hyresbostadsproduktion med statens lån samt i andra fall av särskilda skäl.

7 §. I syfte att hålla pris- och kostnadsnivån stabil föreslås att i utlåning från ingången av år 1978 till utgången av augusti icke skulle få uppbäras högre ränta eller annan gottgörelse än den som högst uppbäres av penninginrättningar och försäkringsanstalter under offentlig tillsyn. Utom de räntor och andra gottgörelser som uppbäres i utlåning skulle stadgandet gälla även dröjsmålsräntor och andra därmed jämförbara prestationer. Däremot skulle gäldförhållanden mellan Finlands Bank och penninginrättningarna och Finlands Banks dagslänemarknader stanna utanför stadgandet på samma sätt som dröjsmålsräntor och restavgifter på skatt, vilka uppbäres på grund av försummad skattebetalning.

8 §. Nedfrysningen av de nominella inkomsterna borde enligt regeringens uppfattning beröra alla inkomsttagargrupper på ett opartiskt sätt. Fördenskull föreslås, att statsrådet ges befogenhet att reglera även de inkomster som erhålls i form av dividender, andelar och annan därmed jämförbar prestation. Regeringen har för avsikt att använda dessa befogenheter närmast så, att företagens dividendutdelning för den räkenskapsperiod som pågår vid den tidpunkt då lagförslaget träder i kraft begränsas till sitt belopp så, att beloppet är högst lika stort som vid dividendutdelningen under föregående räkenskapsperiod. De dividender som erläggs för nytt betalat aktiekapital skulle utgöra undantag från denna regel.

9 §. Enligt lagen den 8 december 1977 om försäkrads folkpensionsförsäkringspremie och arbetsgivares folkpensionsavgift för år 1978 uppbäres i försäkrads folkpensionsförsäkringspremie ett belopp av 2,25 penni per skattöre vid kommunalbeskattningen för år 1978. Enligt lagen av samma dag om beloppet av försäkrads sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift för år 1978 (/77) utgör försäkrads sjukförsäkringspremie 1,50 penni per skattöre. Beträffande sjömansbeskattningen stadgas att sagda belopp skall beaktas genom lag av nämnda dag om beaktande av försäkrads folkpensionsförsäkringspremie och sjukförsäkringspremie i sjömansbeskattningen under år 1978 (/77).

I enlighet med principbeslutet angående det av regeringens den 8 december 1977 uppgjorda tillägsstimulansprogrammet för ekonomin borde hushållens köpkraft stärkas genom specialåtgärder. På grund härav föreslås försäkrads folkpensionsförsäkringspremie sänkt med 0,25 penni och sjukförsäkringspremie med 1 penni per skattöre för ett halvt år under 1978. Eftersom folkpensionsförsäkringspremien och sjukförsäkringspremien fastställs på basen skattöret vid kommunalbeskattningen, borde sagda sänkningar likväl skattemässigt förverkligas så, att försäkrads folkpensionsförsäkringspremie för hela året 1978 skulle fastställas till 2,125 penni och sjukförsäkringspremien till 1 penni per skattöre.

Tekniskt skulle sänkningarna beaktas då förskottsinnehållningen verkställs för tiden 1. 3.—31. 12. 1978, varvid enligt 13 § 1 mom. lagen om förskottsuppbörd (418/59) i försäkrads folkpensionsförsäkringspremie skulle uppbäras 2 penni och i sjukförsäkringspremie 1 penni i enlighet med vad skattestyrelsen närmare bestämmer.

Motsvarande ändringar föreslås även i sjömansskatttabellerna.

Av de föreslagna ändringarna skulle förorsakas en minskning i sjukförsäkringsfonden om

cirka 350 miljoner och i folkpensionsfonden cirka 100 miljoner mark. Minskningarna skulle likväl inte inverka på fondernas solvens, varför statens andelar inte skulle öka.

10 §. För att lagen skall kunna verkställas snabbt och effektivt föreslås stadgat att statsrådet bemyndigas, att utan hinder av gällande stadganden om ämbetsverks och inrättingars befogenheter förordna lämplig myndighet att handha en var uppgift. Likaså föreslås stadgat, att statsrådet skall äga rätt att delegera sådan beslutanderätt som tillkommer det med stöd av denna lag och gäller behandling av enskilda fall.

11—15 §§. Dessa paragrafer innehåller sådana kompletterande stadganden som i allmänhet intages i fullmaktslagar och som bör anses erforderliga med tanke på lagens tillämpning och verkställighet.

16 §. Avsikten är att lagen skall bringas i kraft genast när den har blivit stadfast och den skulle i huvudsak vara i kraft till utgången av februari 1979. I fråga om prissregleringen och hyresstoppet skulle lagen likväl gälla endast till utgången av augusti 1978.

Med stöd av vad ovan anförts förelägges Riksdagen till antagande följande lagförslag:

Lag

om tryggnad av den ekonomiska utvecklingen.

I enlighet med Riksdagens beslut, tillkommet på sätt 67 § riksdagsordningen föreskrivet, stadgas:

1 §.

I syfte att stabilisera pris- och kostnadsutvecklingen, förbättra produktionens internationella konkurrenskraft i fråga om priserna och stimulera sysselsättningen vidtages åtgärder, som är ägnade att hejda löne-, förtjänst-, pris- och övriga kostnadsfaktorer på sätt i denna lag stadgas.

2 §.

Statsrådet har befogenhet att till utgången av februari månad 1979 övervaka och reglera löner och andra ersättningar som betalas för arbete i den omfattning som är nödvändig för att de allmänna höjningarna av de i arbets- och tjänstekollektivavtal eller andra avtal förutsatta lönerna eller av andra ersättningar som betalas för arbete, skall kunna förverkligas på det sätt om vilket överenskommelse träffats mellan arbetstagarnas och funktionärernas organisationer och arbetsgivarorganisationerna vid de förhandlingar, som föres på grundval av

säkerhetsklausulen i gällande arbets- och tjänstekollektivavtal.

3 §.

Pensioner vilka erlagges på grund av arbets- och tjänsteförhållande samt företagareverksamhet, samt övriga pensioner och ersättningar, om vilka stadgats, bestämts eller avtalats att de skalla justeras på sätt i lagen om pension för arbetstagare (395/61) är stadgat, justeras räknat från ingången av år 1978 på sätt därom är särskilt stadgat, bestämt eller avtalat. Följande justering av nämnda pensioner och ersättningar utföres utan hinder av vad annorstädes är stadgat, bestämt eller överenskommet räknat från början av år 1979.

Utan hinder av vad annorstädes är stadgat äger statsrådet rätt att bestämma, att den försäkringspremie som skall fastställas för år 1978 för försäkringen enligt minimivillkoren i lagarna om pension för arbetstagare och om pen-

sion för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62), sänkes med ett belopp som motsvarar en procent av lönesumman för de arbetstagare som omfattas av sagda lagar år 1978, samt angående amortering ansvarighetsunderskottet till följd härav.

Vad i 2 mom. är stadgat beaktas icke, då försäkringsperimierna enligt lagen om pension för företagare (468/69) och lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69) fastställs.

4 §.

Statsrådet kan vidtaga åtgärder, som avses i 12 a § lagen om prisövervakning (156/74), vilket paragraf fogats till lagen genom lag av den 28 januari 1977 (100/77), oberoende av vad i nämnda paragrafs 1 mom. är stadgat om förutsättningarna för dessa åtgärder.

Statsrådet kan på framställning av näringsstyrelsen fastställa eller bestämma om fastställande av ett pris eller en prissättningsgrund, som är lägre än stoppriset, såvida de på priset inverkan kostnaderna har sjunkit.

Statsrådet kan av i 12 a § 1 mom. lagen om prisövervakning nämnd orsak även i annat än i paragrafens 2 mom. avsett fall ge näringsstyrelsen en allmän anvisning om fastställande av ett högsta tillåtet pris eller en högsta tillåten prissättningsgrund, som avviker från stoppriset.

Utan hinder av, att statsrådet med stöd av denna paragrafs 1 mom. har infört prisstopp och en på prisstoppet följande utvidgning av fastställelseförfarandet, äger statsrådet rätt att under de förutsättningar, vilka avses i 12 a § 1 mom. meningen lagen om prisövervakning, vidtaga i nämnda 12 a § avsedda åtgärder, även om tio månader icke har förflutit från utgången av föregående prisstopp.

5 §.

Utan hinder av vad eljest är stadgat eller stadgas under denna lags giltighetstid eller eljest är bestämt eller överenskommet, förverkligas lantbruksinkomststoppörelsen för prissättningsåret 1978/79 räknat från den 1 september 1978.

Statsrådet kan, om statsrådet samt de organisationer som företräder skogsindustrin och skogsägarna före utgången av år 1977 icke sinsemellan får till stånd en rekommendation om de priser som skall iakttas i handeln med råvirke under avverkningens året 1978/79, bestämma de maximipriser som skall iakttas i handeln med råvirke under sagda avverkningsår. Statsrådet kan även bestämma de

maximipriser som skall iakttas i handeln med råvirke, såframt de rekommenderade priserna överskrides.

Statsrådet kan av särskilda skäl i enskilt fall eller för enskild nyttighets vidkommande bevilja undantag från vad i 1 och 3 mom. är stadgat.

6 §.

Utan hinder av vad som är stadgat i hyreslagen (82/61) bibehålles hyrorna och vederlagen för bostäder som innehas på grundval av tjänsteförhållande till utgången av augusti 1978 på den nivå som rådde den 8 december 1977. Justeringar i enlighet med den i 47 a § i 1 mom. hyreslagen avsedda allmänna anvisning av justering av hyrorna, som gavs före denna lags ikraftträdande eller som gives under den tid denna lag är i kraft, kan genomföras tidigast räknat från ingången av september 1978.

Hyra som före denna lags ikraftträdande fastställts genom laga kraft vunnit domstolsutslag, bibehålles dock vid tillämpningen av 1 mom. såsom högsta tillåtna hyra till utgången av augusti 1978. I fråga om de hyresjusteringsärenden som handlägges vid domstolarna och avgöres under lagens giltighetstid, och i vilka justeringen enligt avgörandet sker räknat från den 1 december 1977 eller från en tidpunkt därefter, kan högre hyra uppbäras först efter augusti 1978.

Statsrådet kan fastställa de grunder, enligt vilka lägenhetshyror utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat, i enskilda fall, av särskilda skäl, kan höjas på sätt därom är stadgat eller bestämt i hyreslagen och andra lagar samt med stöd av dem.

7 §.

I gäldförhållande, med undantag av gäldförhållandena mellan Finlands Bank och penninginrättningarna och Finlands Banks dagslåne-marknad, får från och med ingången av år 1978 till utgången av augusti månad samma år icke uppbäras högre ränta eller annan gottgörelse än den som högst uppbäres av penninginrättningar och försäkringsanstalter under offentlig tillsyn. På Finlands Bank ankommer att publicera dessa räntebelopp i officiella tidningen.

Vad i 1 mom. är stadgat skall iakttas även i andra betalningsprestationer. I fråga om dröjsmålsränta och restavgift på skatt, vilka uppbäres på grund av försummad skattebetalning, gäller likväl vad därom är stadgat särskilt.

8 §.

Statsrådet äger befogenhet att bestämma, att för räkenskapsperiod, som löper vid den tidpunkt då lagen träder i kraft, i dividend, ränta på andelskapital eller annan därmed jämförbar prestation icke får erläggas mera än vad som bestämmes genom statsrådets beslut.

9 §.

Med avvikelse från vad i lagen den 8 december 1977 om försäkrads folkpensionsförsäkringspremie och arbetsgivares folkpensionsavgift för år 1978 (/77) och i lagen av samma dag om beloppet av försäkrads sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift för år 1978 (/77) stadgats, uppbäres i försäkrads folkpensionspremie 2,125 penni och i sjukförsäkringspremie 1 penni per den försäkrade vid kommunalbeskattningen för år 1978 påfört skattöre. Vid verkställandet av förskottsinnehållning den 1 mars 1978 eller senare i enlighet med 13 § 1 mom. lagen om förskottsuppbörd (418/59) beaktas likväl försäkrads folkpensionsförsäkringspremie till en storlek av 2 penni och sjukförsäkringspremie till en storlek av 1 penni i enlighet med vad skattestyrelsen närmare bestämmer.

Med avvikelse från vad i lagen den 8 december 1978 om beaktande av försäkrads folkpensionsförsäkringspremie och sjukförsäkringspremie i sjömansbeskattningen under år 1978 (/77) stadgats angående försäkrads folkpensionsförsäkringspremie och sjukförsäkringspremie, skall dessa premier beaktas i de sjömansskattetabeller som skall tillämpas räknat från den 1 mars 1978, försäkrads folkpensionsförsäkringspremie beräknad enligt 2,125 penni och försäkrads sjukförsäkringspremie enligt 1 penni per skattöre. Till folkpensionsanstalten skall i motsvarighet härtill för mars-december 1978 erläggas 1,70 procent i folkpensionsförsäkringspremie av sjömansinkomsten och 0,8 procent i försäkrads sjukförsäkringspremie av sjömansinkomsten. Är sjömansskatten mindre än 11,3 procent av sjömansinkomsten, fördelas skatten för sagda tid mellan kommunen, folkpensionsanstalten och församlingen så, att därav till kommunen erlägges 80 delar, till folkpensionsanstalten 25 delar och till församlingen 8 delar. Är sjömansskatten härvid mindre än 10,5 procent av sjömansinkomsten, fördelas skatten mellan kommunen och folkpensionsanstalten så, att därav till kommunen erlägges 18 delar och till folkpensionsanstalten 25 delar.

10 §.

Statsrådet äger befogenhet att bestämma vilken myndighet som skall sörja för verkställigheten av denna lag samt med stöd av den utfärdade och i kraft varande bestämmelser. Statsrådet kan även uppdraga åt av statsrådet förordnad myndighet att avgöra i 3 § 2 mom. nämnda uppgifter.

11 §.

Statsrådet äger befogenhet att utfärda stadganden om förfarande och om rätt att söka ändring vid verkställigheten av denna lag samt med stöd av den utfärdade och i kraft varande bestämmelser, ävensom om verkställande av inspektioner och om anmälningsskyldighet, som åligger samfund och enskilda, när detta är påkallat med tanke på åtgärd som förutsättes i denna lag eller för verkställighet av bestämmelser, som har utfärdats med stöd av denna lag och för tillsynen över deras efterlevnad.

12 §.

Villkor eller särskild överenskommelse, som intages i förbindelser eller avtal, vilka ingåtts medan denna lag har varit i kraft och strider mot bestämmelserna i denna lag eller med stöd av den utfärdade och i kraft varande bestämmelser, samt förbindelse, avtal eller annan överenskommelse, som avser att kringgå nämnda stadganden eller bestämmelser, är utan verkan.

13 §.

Då statsrådet med stöd av denna lag har utfärdat sådana bestämmelser, som skall offentliggöras i Finlands författningssamling och för vilkas utfärdande riksdagens medverkan enligt regeringsformen erfordras, skall meddelande om dem ofördröjligen tillställas riksdagens talman, vilken äger underrätta riksdagen om dem omedelbart eller, såvida riksdagen icke är samlad, så snart den har samlats. Bestämmelserna skall upphävas, om riksdagen så besluter.

14 §.

På överträdelse av stadgandena i denna lag eller med stöd av den utfärdade och i kraft varande bestämmelser, tillämpas lagen den 28 juni 1958 om bestraffning av brott mot vissa fullmaktslagar (305/58) på det sätt och i den utsträckning som därom särskilt stadgas genom förordning.

15 §.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov av statsrådet.

16 §.
Denna lag träder i kraft den
1977 och gäller till utgången av februari 1979
då även de bestämmelser som har utfärdats
med stöd av lagen att gälla, dock så, att i fråga

om 4, 5, 6, 8 och 9 §§ iakttages vad i dem är
särskilt stadgat.

Av verkställigheten av denna lag förutsatta
åtgärder kan vidtagas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 8 december 1977.

Republikens President
URHO KEKKONEN

Finansminister *Paul Paavela*

Lag

om tryggnad av den ekonomiska utvecklingen.

Given i Helsingfors den 30 december 1977.

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på sätt 67 § riksdagsordningen föreskriver, stadgas:

1 §.

I syfte att stabilisera pris- och kostnadsutvecklingen, förbättra produktionens internationella konkurrenskraft i fråga om priserna och stimulera sysselsättningen vidtages åtgärder, som är ägnade att hejda löne-, förtjänst-, pris- och övriga kostnadsfaktorer på sätt i denna lag stadgas.

2 §.

Statsrådet har befogenhet att till utgången av februari månad 1979 övervaka och reglera löner och andra ersättningar, som betalas för arbete, i den omfattning som är nödvändig för att de allmänna höjningarna av de i arbets- och tjänstekollektivavtal eller andra avtal förutsatta lönerna eller av andra ersättningar som betalas för arbete, skall kunna förverkligas på det sätt om vilket överenskommelse träffats mellan arbetstagarnas och funktionärernas organisationer och arbetsgivarnas mest representativa centralorganisationer vid de förhandlingar, som föres på grundval av säkerhetsklausulen i gällande arbets- och tjänstekollektivavtal.

3 §.

Pensioner, vilka erlagges på grund av arbets- och tjänsteförhållande samt företagarkerksamhet ävensom övriga pensioner och ersättningar, om vilka stadgats, bestämts eller avtalats att de skall justeras såsom i lagen om pension för arbetstagare (395/61) är stadgat, justeras räknat från ingången av år 1978 på sätt därom är särskilt stadgat, bestämt eller överenskommet. Följande justering av nämnda pensioner och ersättningar sker vid ingången av år 1979 utan hinder av vad annorstädes är stadgat, bestämt eller överenskommet.

Utan hinder av vad annorstädes är stadgat äger statsrådet rätt att bestämma, att den försäkringspremie som skall fastställas för år 1978 för försäkringen enligt minimivillkoren i lagarna om pension för arbetstagare och om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62), skall sänkas med ett belopp som motsvarar en procent av lönesumman för de arbetstagare, som omfattas av sagda lagar, år 1978, samt angående amortering av ansvarighetsunderskottet till följd härav.

Vad i 2 mom. är stadgat beaktas icke, då försäkringspremierna enligt lagen om pension för företagare (468/69) och lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69) fastställs.

4 §.

Statsrådet kan vidtaga åtgärder, som avses i 12 a § lagen om prisövervakning, sådant detta lagrum lyder i lag av den 28 januari 1977 (100/77), oberoende av vad i nämnda paragrafs 1 mom. är stadgat om förutsättningarna för dessa åtgärder.

Statsrådet kan på framställning av näringsstyrelsen fastställa eller bestämma om fastställande av ett pris eller en prissättningsgrund, som är lägre än stoppriset, såvida de på priset inverkan kostnaderna sjunkit.

Statsrådet kan av i 12 a § 1 mom. lagen om prisövervakning nämnd orsak även i annat än i paragrafens 2 mom. avsett fall giva näringsstyrelsen allmän anvisning om fastställande av ett högsta tillåtet pris eller en högsta tillåten prissättningsgrund, som avviker från stoppriset.

Vad i 1—3 mom. är stadgat kan tillämpas till slutet av augusti 1978.

Utan hinder av att statsrådet med stöd av denna paragrafs 1 mom. har infört prisstopp och en på prisstoppet följande utvidgning av fastställelseförfarandet, äger statsrådet rätt att under de förutsättningar, vilka avses i 12 a § 1 mom. första meningen lagen om prisövervakning, vidtaga i nämnda 12 a § avsedda åtgärder, även om tio månader icke har förflutit från utgången av föregående prisstopp.

5 §.

Utan hinder av vad eljest är stadgat eller stadgas under denna lags giltighetstid eller eljest är bestämt eller överenskommet, förverkligas lantbruksinkomststoppörelsen för prissättningsåret 1978/79 räknat från den 1 september 1978.

När statsrådet samt de organisationer, som representerar skogsindustrin och skogsägarna, icke före slutet av år 1977 överenskommelse om rekommendation angående de priser som skall iakttagas i handeln med råvirke till slutet av avverkningsåret 1978/79, kan statsrådet bestämma de maximipriser som skall iakttagas i handeln med råvirke till slutet av sagda avverkningsår. Statsrådet kan även bestämma de maximipriser som skall iakttagas i handeln med

råvirke, såframt de rekommenderade priserna överskrides.

Statsrådet kan av särskilda skäl i enskilt fall eller för enskild nyttighets vidkommande bevilja undantag från vad i 2 mom. är stadgat.

6 §.

Utan hinder av vad i hyreslagen (82/61) är stadgat bibehålles hyrorna och vederlagen för bostäder som innehas på grundval av tjänsteförhållande till utgången av augusti 1978 på den nivå som rådde den 8 december 1977. Justeringar i enlighet med en i 47 a § 1 mom. hyreslagen avsedd allmän anvisning om justering av hyrorna, som givits före denna lags ikraftträdande eller som gives under den tid denna lag är i kraft, kan genomföras tidigast räknat från ingången av september 1978.

Hyra som före denna lags ikraftträdande fastställts genom laga kraft vunnet domstolsutslag, bibehålles dock vid tillämpningen av 1 mom. såsom högsta tillåtna hyra till utgången av augusti 1978. I fråga om de hyresjusteringsärenden, som handlägges vid domstolarna och avgöres under lagens giltighetstid, och i vilka justeringen enligt avgörandet sker räknat från den 1 december 1977 eller senare, kan högre hyra uppbäras först efter augusti 1978.

Statsrådet kan fastställa de grunder, enligt vilka lägenhetshyror utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat, i enstaka fall för den produktion av hyresbostäder, som staten belånat, och av särskilda skäl även i andra fall, kan höjas på sätt därom är stadgat eller bestämt i hyreslagen och andra lagar samt med stöd av dem.

7 §.

I gäldförhållande, med undantag av gäldförhållandena mellan Finlands Bank och penninginrättningarna och Finlands Banks dagslåne-marknad, får från ingången av år 1978 till utgången av augusti månad samma år icke uppbäras högre ränta eller annan gottgörelse än den som högst uppbäres av penninginrättningar och försäkringsanstalter vilka står under offentlig tillsyn. På Finlands Bank ankommer att publicera dessa räntesatser i officiella tidningen.

Vad i 1 mom. är stadgat skall iakttagas även i andra betalningsprestationer. I fråga om dröjsmålsränta och restavgift på skatt, vilka uppbäres på grund av försummad skattebetalning, gäller likväl vad därom är särskilt stadgat.

8 §.

Statsrådet äger befogenhet att bestämma, att för räkenskapsperiod, som löper vid den tidpunkt då lagen träder i kraft, i dividend, ränta på andelskapital eller annan därmed jämförbar prestation icke får erläggas mera än vad som bestämmes genom beslut av statsrådet.

9 §.

Med avvikelse från vad i lagen om försäkrads folkpensionsförsäkringspremie och arbetsgivares folkpensionsavgift för år 1978 (912/77) och i lagen om beloppet av försäkrads sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift för år 1978 (911/77) stadgats, uppbäres i försäkrads folkpensionsförsäkringspremie 2,125 penni och i sjukförsäkringspremie 1 penni per den försäkrade vid kommunalbeskattningen för år 1978 påfört skattöre. Vid verkställandet av förskottsinnehållning den 1 mars 1978 eller senare i enlighet med 13 § 1 mom. lagen om förskottsuppbörd (418/59) beaktas likväl försäkrads folkpensionsförsäkringspremie till en storlek av 2 penni och sjukförsäkringspremie till en storlek av 1 penni i enlighet med vad skattestyrelsen närmare bestämmer.

Med avvikelse från vad i lagen om beaktande av försäkrads folkpensionsförsäkringspremie och sjukförsäkringspremie i sjömansbeskattningen under år 1978 (913/77) stadgats angående försäkrads folkpensionsförsäkringspremie och sjukförsäkringspremie, skall dessa premier beaktas i de sjömansskattetabeller som skall fastställas för år 1978, försäkrads folkpensionsförsäkringspremie beräknad enligt 2,125 penni och försäkrads sjukförsäkringspremie enligt 1 penni per skattöre. Till folkpensionsanstalten skall i motsvarighet härtill för år 1978 erläggas 1,7 procent i folkpensionsförsäkringspremie av sjömansinkomsten och 0,8 procent i försäkrads sjukförsäkringspremie av sjömansinkomsten. Är sjömansskatten mindre än 11,3 procent av sjömansinkomsten, fördelas skatten för sagda tid mellan kommunen, folkpensionsanstalten och församlingen så, att därav till kommunen erlägges 80 delar, till folkpensionsanstalten 25 delar och till församlingen 8 delar. Såvida i sjömansskatten ej ingår kyrkoskatt och sjömansskatten härvid är mindre än 10,5 procent av sjömansinkomsten, fördelas skatten mellan kommunen och folkpensionsanstalten så, att därav till kommunen erlägges 80 delar och till folkpensionsanstalten 25 delar.

10 §.

Statsrådet äger befogenhet att bestämma vilken myndighet som skall sörja för verkställigheten av denna lag samt med stöd av den utfärdade och gällande bestämmelser. Statsrådet kan även uppdraga åt en av statsrådet förordnad myndighet att avgöra i 5 § 3 mom. nämnda uppgifter.

11 §.

Statsrådet äger befogenhet att utfärda bestämmelser om förfarandet och om rätt att söka ändring vid verkställigheten av stadgandena i denna lag samt med stöd av den utfärdade och gällande bestämmelser, ävensom om verkställande av inspektioner och om anmälningsskyldighet, som åligger samfund och enskilda, om detta är påkallat med tanke på åtgärd som förutsättes i denna lag eller för verkställighet av bestämmelser, som har utfärdats med stöd av denna lag, och för tillsynen över deras efterlevnad.

12 §.

Uppgift som införskaftats eller eljest erhållits med stöd av denna lag får ej utnyttjas till enskild fördel eller yppas för utomstående, om ej uppgiften enligt därom fattat beslut skall vara offentlig.

Den som överträder i 1 mom. stadgat förbud skall straffas med böter eller fängelse i högst sex månader, såframt ej strängare straff för brottet är stadgat annorstädes.

13 §.

Villkor eller särskild överenskommelse, som intages i förbindelser eller avtal, vilka ingåtts medan denna lag har varit i kraft och strider mot stadgandena i denna lag eller med stöd av den utfärdade och gällande bestämmelser, samt förbindelse, avtal eller annan överenskommelse, som avser att kringgå nämnda stadganden eller bestämmelser, är utan verkan.

14 §.

Då statsrådet med stöd av denna lag har utfärdat sådana bestämmelser, som skall offentliggöras i Finlands författningssamling och för vilkas utfärdande riksdagens medverkan enligt regeringsformen erfordras, skall meddelande om dem ofördröjligen tillställas riksdagens talman. Talmannen skall underrätta riksdagen om den omedelbart eller, såvida riksdagen icke är samlad, så snart den har samlats. Bestämmelserna skall upphävas, om riksdagen så besluter.

15 §.

På överträdelse av stadgandena i denna lag eller med stöd av den utfärdade och gällande bestämmelser tillämpas lagen om bestraffning av brott mot vissa fullmaktslagar (305/58) på det sätt och i den utsträckning som därom särskilt stadgas genom förordning.

16 §.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov av statsrådet.

Helsingfors den 30 december 1977.

Republikens President

URHO KEKKONEN

17 §.

Denna lag träder i kraft den 31 december 1977 och gäller till utgången av februari 1979, då även de bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen upphör att gälla, dock så, att i fråga om 3, 4, 5, 6, 8 och 9 §§ iakttages vad i dem är särskilt stadgat.

Av verkställigheten av denna lag förutsatta åtgärder kan vidtagas innan lagen träder i kraft.

Finansminister *Paul Paavela*